

завданнями, які стоять перед фармацевтичними організаціями в плані підвищення доступності й якості лікарського забезпечення та фінансово-економічними можливостями їх реалізації. Все це обумовлює виникнення ризиків в управлінні фармацевтичними організаціями.

Для вирішення цих проблем необхідно впроваджувати низку організаційних заходів, направлених на розробку нової кадрової політики в частині удосконалення системи сертифікації фармацевтичного персоналу згідно професійних компетенцій; розробку і реалізацію регіональних моделей і програм розвитку фармацевтичних організацій, заснованих на системному і процесному підходах згідно міжнародних стандартів серії 9000; недопущення поширення в сфері обігу каналів тіньової економіки; модернізацію технологічних процесів, освоєння нового обладнання, впровадження нових технологій і організаційних проектів; забезпечення співвідношення наукових можливостей з державними цільовими програмами щодо створення інноваційних лікарських засобів, виробів медичного призначення та медичної техніки нового покоління.

Отже, фармацевтична галузь – це прибуткова галузь, що постійно розвивається й розширюється. Суб'єкти фармацевтичного ринку, які володіють як науковими, так і ресурсними потенціалами, мають можливість посісти чільне місце на вітчизняному фармацевтичному ринку за умови використання наявного потенціалу та організації ефективної політики.

В.О. ДЕМЧЕНКО, О.О. МОЛОДОЖОНОВА
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна
pogorelovaolga@bigmir.net

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ЛІКАРСЬКИМИ ЗАСОБАМИ ЯК СКЛАДОВОЇ СИСТЕМИ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ДОПОМОГИ

© Демченко В.О., Молодогонова О.О., 2014

Питання забезпечення населення лікарськими засобами являється одним з ключових у системі соціального забезпечення, тому сучасними дослідниками приділяється значна увага до оптимізації кожної з ланок і усієї системи в цілому.

Метою дослідження є аналіз, узагальнення, окреслення основних принципів і підходів до удосконалення системи забезпечення населення лікарськими засобами в Україні.

Основним завданням дослідження є вивчення та узагальнення вітчизняної нормативно-правової бази, яка регламентує підпроцеси системи забезпечення лікарськими засобами населення України.

Згідно закону «Про лікарські засоби» державна політика у сфері створення, виробництва, контролю якості та реалізації лікарських засобів спрямовується на підтримку наукових досліджень, створення та впровадження нових технологій, а також розвиток виробництва високоефективних та безпечних лікарських засобів, забезпечення потреб населення ліками належної якості та в необхідному

асортименті. На сьогодні Україна задекларувала прагнення до впровадження європейських стандартів стосовно розвитку фармацевтичного сектору, тому зараз основною метою є перегляд фармацевтичного законодавства та приведення його у відповідність із європейськими нормами. Основними напрямками сьогодення щодо розвитку фармацевтичного забезпечення є наступні питання. По-перше: забезпечення населення безпечними та ефективними ліками – необхідно здійснювати обіг лікарських засобів, їх медичне застосування та відповідальне самолікування за принципами раціональної фармакотерапії, яка можлива відповідно до міжнародної практики за умови впровадження фармаконагляду, формулярної системи та стандартів медичної допомоги. Для цього треба в закладах охорони здоров'я створити клініко-фармацевтичні служби, консолідуючи з цією метою зусилля фахівців охорони здоров'я усіх рівнів. По-друге: запровадження в Україні системи референтного ціноутворення та реімбурсації вартості лікарських засобів та виробів медичного призначення – необхідне порівняння цін на лікарські засоби з сусідніми референтними країнами, з подальшим встановленням середньої ціни на них для України, тим самим унеможливити для постачальника продаж ліків за ціною вищою ніж задекларована. Референтному ціноутворенню повинні підлягати препарати, які будуть включені в оновлений Національний перелік, тому МОЗ України необхідно розробити і затвердити методику розрахунку референтних цін. По-третє: реєстрація лікарських засобів та виробів медичного призначення. Необхідно впровадити норми відносно видачі реєстраційного посвідчення на лікарський засіб з безстроковим терміном дії, відмінити процедуру перереєстрації лікарських засобів. Після закінчення п'ятирічного терміну застосування лікарського засобу в Україні на зареєстрований препарат заявникові дати можливість одержати безстроково посвідчення на цей засіб за умови підтвердження його державної реєстрації виробником (заявником) за результатами експертизи якості у разі внесення змін в реєстраційній інформації і моніторингу безпеки лікарського засобу. По-четверте: розвиток інвестицій в фармацевтичну галузь; та нарешті, по-п'яте: будівництва заводів з випуску медикаментів в Україні.

Забезпечення лікарськими засобами є однією зі складових фармацевтичного забезпечення в цілому та регулюється цілою низкою державних документів, з яких основоположними являються Конституція України, Закон України «Про лікарські засоби», Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я». Основні напрямки організації ефективного забезпечення лікарськими засобами населення було сформульовано у проекті Державної програми забезпечення населення лікарськими засобами, але на жаль, по-перше – програма до нинішнього часу не прийнята та залишається проектом, по-друге – немає чіткої вказівки та розмежування повноважень державних органів що б забезпечували виконання основних положень. Таким чином, для реалізації основного завдання галузі – найбільш ефективного забезпечення населення лікарськими засобами, має відбутися удосконалення нормативно-правового регулювання, а також координація злагодженої спільної роботи усіх ланок системи охорони здоров'я.